

Т. Б. Вільчик,

*доктор юридичних наук, професор кафедри
адвокатури Національного юридичного
університету імені Ярослава Мудрого, адвокат*

ДЕОНТОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТІВ: МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ТА ВІТЧИЗНЯНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

Особливістю адвокатської діяльності є те, що вона не може бути детально врегульована на законодавчому рівні. Це пов'язано не тільки з її різноманітністю, але і з необхідністю досягнення цілей і завдань адвоката — захисту прав і законних інтересів довірителя при суворому дотриманні вимог законодавства. За справедливим твердженням Ю. С. Пилипенко, основоположна мета адвокатури як корпорації, як і кожного адвоката окремо, полягає в служінні правосуддю і людям, а це неможливо без наявності морального начала [1].

Завдання професійної етики, за твердженням А. Д. Бойкова, — не давати готові рецепти на всі випадки життя, але вчити культурі морального мислення, визначати надійні орієнтири для вирішення конкретних ситуацій, впливати на формування моральних установок у фахівця у відповідності зі специфічними вимогами професії, пояснювати і оцінювати вироблені адвокатською практикою стереотипи поведінки у галузях, що не врегульовані правом [2].

Відомий англійський адвокат Раймон Мюллера зазначав: «Адвокати мають показати, що дотримання норм професійної етики і дотримання принципу незалежності — це не просто спосіб збереження їх корпоративних привілеїв, але спосіб забезпечення реального захисту прав клієнта» [3].

Основним джерелом регламентації етичних вимог до професійної діяльності адвоката є Правила (кодекси) професійної етики адвоката. Але ще задовго до прийняття цього корпоративного документа, необхідність формування зводу етичних правил не ставилася під сумнів. Сформульовані ще у XIX ст. відомим французьким адвокатом М. Молло правила адвокатської професії у Франції стали настільною книгою адвокатів і не втратили й до сьогодні своєї актуальності [4]. В них з урахуванням великого практичного адвокатського досвіду самого М. Молло

інтерпретовані думки відомих у світі юристів, закладена мудрість багатьох поколінь адвокатів. Основними принципами, на яких ґрунтується честь адвокатури, М. Молло називав поміркованість, безкорисливість, чесність, а незалежність адвоката він вважав одночасно і його правом, і обов'язком.

Під деонтологічними засадами діяльності адвокатів розуміють систему деонтологічних принципів і деонтологічних норм, що спрямовані на забезпечення належної поведінки адвокатів при захисті інтересів особи [5]. Основними міжнародними документами, які закріплюють правила поведінки адвокатів, є Загальний кодекс правил для адвокатів країн Європейського співтовариства, Хартія основоположних принципів діяльності європейських адвокатів, Основні положення про роль адвокатів, Стандарти незалежності юридичної професії Міжнародної асоціації юристів. Деонтологічні принципи професійної поведінки адвокатів на сьогодні лише частково імплементовані у національне законодавство.

Загальний кодекс правил для адвокатів Європейського Співтовариства 1988 р. був взірцем для розробок професійних кодексів поведінки багатьох країн, в тому числі й для України. Аналіз його норм дозволяє стверджувати, що деонтологічними механізмами європейської адвокатури є принципи незалежності та несумісності окремих видів діяльності з професійним статусом адвоката, принцип дотримання адвокатської таємниці (конфіденційність), питання регулювання розміру гонорарів і страхування професійної відповідальності, а також особистої реклами [6]. Норми, які існують у національних правилах адвокатської етики багатьох країн, в узагальненому вигляді включені у Кодекс поведінки європейських адвокатів, навіть якщо вони висловлені дещо інакше у різних юрисдикціях [7].

Так, у різних країнах ЄС склалися відмінні уявлення про те, якою мірою адвокати можуть суміщати свою професію з іншою діяльністю. У деяких країнах існує абсолютна заборона займатися певними видами діяльності, зокрема підприємницької, а також обіймати певні посади (Франція, Італія), тоді як в інших, наприклад у Німеччині, суміщення юридичної практики з комерційною діяльністю можливе за умови дотримання встановлених правил, зумовлених необхідністю збереження незалежного статусу адвоката.

Адвокатура Франції відзначається наявністю такого правового обмеження серед етичних засад адвокатської діяльності, як заборона займатися будь-якою комерційною діяльністю, зокрема через підставних осіб, бути асоційованим членом із повним обсягом прав акціонерного товариства, управляючим товариства з обмеженою відповідальністю, членом правління або генеральним директором акціонерного товариства. Адвокат має право займатися викладацькою, науковою та іншою творчою діяльністю, бути запасним суддею при Великих трибуналах, членом комісії із соціального страхування [8].

Згідно з розділом 1 Кодексу регулювання професійної поведінки адвокатів Кіпру адвокати повинні утримуватися від активних занять бізнесом, торгівлею та іншими видами діяльності, які мають економічну природу. Управління сімейною власністю і сімейним майном — не заборонені види діяльності. Адвокати можуть бути членами ради директорів компаній, однак вони не мають права бути найманими працівниками компанії та очолювати виконавчий орган компанії [9]. Як і в більшості країн, грецькому адвокату дозволено займатися тільки науковою, викладацькою та творчою діяльністю [10]. Подібного правила дотримуються й інші країни ЄС.

Відповідно до п. 2.5.2 Загального кодексу правил для адвокатів країн Європейського Співтовариства адвокат, який виступає в державі перебування в ролі захисника або бере участь від імені клієнта в судовому розгляді, зобов'язаний діяти відповідно до положення про несумісні з адвокатським статусом види діяльності, закріплені у законодавстві держави його перебування.

Згідно з розділом 3.1 Загального кодексу правил для адвокатів країн Європейського Співтовариства адвокат повинен регулярно інформувати клієнта про хід виконання доручення і своєчасно відповідати на запити клієнта про стан його справи. У тих випадках, коли адвокат розуміє, що рівень його професійної компетенції не відповідає складності справи, то він зобов'язаний залучити до справи іншого адвоката, що має необхідну компетенцію [7].

Обов'язком адвоката, зважаючи на необхідність довірливого характеру відносин між ним і клієнтом,

є дотримання принципу конфіденційності. У межах надання своїх професійних послуг адвокат отримує відомості від клієнта і про клієнта, які він зобов'язаний зберігати в таємниці. Це правило поширюється як на самого адвоката, так і на його помічників і технічний персонал юридичних консультацій та адвокатських фірм (бюро). Дане положення закріплено в законодавстві більшості країн — членів ЄС.

Загальний кодекс правил для адвокатів країн ЄС не містить чітких та однозначних приписів стосовно дій адвоката, пов'язаних із саморекламою та прагненням широкої популярності з метою залучення потенційних клієнтів. По суті, п. 2.6 вказаного акта у питаннях особистої реклами адвоката відсилає до національних деонтологічних правил.

Аналіз норм законодавства країн ЄС, що регулюють правовідносини у цій сфері, дозволяє зробити висновок: 1) переважна більшість деонтологічних кодексів країн ЄС виходить із того, що адвокат не повинен займатися саморекламою; 2) оповіщаючи відомості про послуги, які він надає, адвокату слід суворо відмежовувати непряму (інформаційну) рекламу від прямої; 3) основним принципом, що визначає ступінь допустимих способів і методів ведення реклами, є гідність інституту адвокатури в цілому.

Різницю між прямою і непрямою рекламою встановити непросто, однак у кожному разі дозволеною вважається реклама у пресі, метою якої є сповіщення потенційних клієнтів про відкриття або закриття адвокатської установи, дверна табличка із зазначенням спеціалізації адвоката та вручення візитних карток [11, 96].

У Німеччині згідно з § 43b Закону про адвокатуру реклама дозволена, якщо вона у відповідних формі та змісті спрямована на інформування оточуючих, а не має на меті закликати потенційних споживачів рекламного продукту до укладення договору з адвокатом. Зокрема, адвокату забороняється наводити в рекламних матеріалах відомості про свої досягнення, порівнювати себе з іншими адвокатами. Вказівка на клієнтів, яким адвокат надає юридичну допомогу, допускається лише в тому випадку, якщо на це отримано недвозначну згоду самого клієнта [12].

У Керівних принципах професійної практики палати адвокатів Ліхтенштейну перераховані юридичні факти, які підпадають під поняття «допустима реклама в пресі»: а) відкриття або закриття адвокатської фірми; б) реорганізація адвокатської фірми або зміна у структурі партнерства; в) зміна найменування, місця знаходження, номерів телефонів, факсів та інших реквізитів адвокатської фірми; г) зміна імен адвокатів; е) відновлення адвокатської діяльності після перерви [13].

Адвокатське право Греції не містить детального регулювання рекламування професійної діяльності

адвокатів. Однак у ст. 45 Кодексу професійної етики Греції міститься вказівка на те, що адвокату забороняється займатися діяльністю, яка може призвести до приниження його гідності і порушення норм професійної етики [14].

Найбільш суворий підхід до рекламування адвокатських послуг міститься в законодавстві Італії. Згідно зі ст. 17 Закону про адвокатуру Італії реклама в будь-якій формі (прямій або непрямій) заборонена [15]. Це означає, що в Італії підлягає забороні реклама на радіо, телебаченні, щитова й інша реклама. На відміну від Італії, у Нідерландах реклама дозволена. Забороні піддається тільки «агресивна реклама». Крім того, адвокатам забороняється шляхом реклами порівнювати себе з іншими адвокатами. Вказуючи на ту чи іншу професійну якість, адвокат повинен підтвердити це письмовими доказами (свідченнями, сертифікатами) [6, 291]. У Швейцарії забороняється лише так звана «нав'язлива реклама».

При цьому в європейських країнах намічається стійка тенденція до лібералізації правил рекламування адвокатських послуг. На це звернув увагу й ЄСПЛ, який у своєму рішенні у справі «Касадо Кока проти Іспанії» (*Casado Coca v. Spain*) [16] висловив із цього приводу низку важливих міркувань, зокрема: слід брати до уваги особливий характер адвокатської професії. Виступаючи як слуги правосуддя, адвокати користуються виключним правом участі у суді та імунітетом від судового переслідування за свої виступи у залі суду. У зв'язку із цим їхня поведінка повинна бути чесною, скромною і достойною. Адвокату належить центральне місце у відправленні правосуддя як посереднику між громадськістю і судами. Обмеження на рекламу традиційно виправдані посиланнями на ці особливі ознаки; головною метою заборони членам колегії адвокатів рекламувати свою діяльність є захист прав інших осіб, зокрема прав громадськості та інших членів колегії; заборона членам колегії адвокатів використовувати практично будь-яку рекламу є надмірною та несумісною зі свободою розповсюджувати інформацію та відповідним правом її отримувати. В оголошенні заявника розміщувались відомості нейтрального характеру (його ім'я, рід занять, адреса контори та номер телефону) та вони не містили інформації, яка не відповідає дійсності чи була образливою для його колег адвокатів. Тому він вправі розповсюджувати таку інформацію точно так само, як його потенційні клієнти мали право її отримувати; правила щодо рекламування діяльності членів адвокатської корпорації можуть різнитися в різних країнах залежно від їхніх культурних традицій; реклама адвокатських послуг за жодних обставин не може ґрунтуватися на порівняннях або на недостовірній інформації; є необхідність забезпечити рівновагу між різними інтересами, зокрема: вимогами

належного відправлення правосуддя, гідністю професії, правом кожного отримувати інформацію про юридичну допомогу і наданням членам колегії адвокатів можливості рекламувати свою адвокатську практику.

У ст. 13 Правил адвокатської етики України закріплені вимоги до рекламування адвокатської діяльності, однак переважно вони сформульовані у вигляді загальних положень, які, хоч і корисні, не спроможні охопити весь комплекс досить «делікатних» питань, пов'язаних із рекламою адвокатських послуг в умовах сучасного інформаційного суспільства. Цілком очевидно є необхідність деталізації зазначених принципів положень, розробки додаткових критеріїв допустимості адвокатської реклами, її форм, змістовного наповнення, специфічних вимог для окремих способів поширення інформації про адвоката, адвокатське бюро або адвокатське об'єднання (наприклад, інтернет-реклама, створення веб-сайта, розміщення інформації в бізнес-каталогах, довідниках, на «жовтих сторінках», зовнішня реклама тощо) [17].

Становлять інтерес особливості правового регулювання етичного змісту виступів захисника в суді у деяких країнах ЄС. Так, наприклад, у Німеччині можливо виділити наступні: етичний зміст виступів адвоката в суді детально регулюється законом. Причому у ФРН Федеральним законом про адвокатуру Німеччини, на відміну від національного законодавства, чітко закріплюється обов'язок професійних захисників — адвокатів щодо дотримання етичних правил поведінки не тільки в рамках кримінального судочинства і при наданні інших юридичних послуг клієнтам, а й у повсякденному житті:

«Адвокат повинен сумлінно виконувати свої професійні обов'язки. Як у рамках своєї професії, так і поза нею він повинен бути гідним тієї поваги і довіри, якої вимагає його статус» [12].

Федеральний закон про адвокатуру Німеччини містить ретельно деталізований перелік заборон у діяльності професійних захисників. Наприклад, параграф 45 цього Закону забороняє адвокату приймати доручення клієнта в наступних випадках: якщо необхідні (очікувані) від нього дії суперечать обов'язкам адвоката, встановленим законом; якщо по тій самій справі адвокат вже консультував або представляв інтереси протилежної сторони тощо. Крім того, адвокату заборонено виступати в суді або арбітражі за дорученням того клієнта, якого раніше він обслуговував як юрисконсульт, якщо ця робота займала основну кількість його робочого часу [12].

У Німеччині деонтологічний конфлікт інтересів адвокатів і підзахисних часто вирішується на користь закону, так як норми чинного законодавства наполягають на тому, що морально виправданими можуть

виступати тільки ті методи і форми професійного захисту адвокатів, які не йдуть у протиріччя з буквою і духом закону [18].

Чинне німецьке законодавство чітко розмежує відповідальність за правові та етичні порушення в діяльності професійних захисників, і якщо за перші настає, як правило, дисциплінарна відповідальність, то за другі професійний захисник може бути притягнутий до кримінальної відповідальності. Дисциплінарна відповідальність професійних захисників — широко поширене у ФРН явище [19].

У законодавстві ФРН ретельно деталізовані процедури притягнення адвокатів до дисциплінарної відповідальності за порушення моральних і етичних норм поведінки. Порушення професійними захисниками — адвокатами моральних і етичних норм поведінки розглядаються судами честі, які складаються з голови і двох членів, які призначаються органами юстиції німецьких земель на певний термін (як правило, на 4 роки).

У Німеччині діє ретельно розроблена альтернативна система покарання професійних захисників — адвокатів за порушення моральних і етичних норм поведінки: штрафи, заборона займатися діяльністю на певний термін (як правило, до 5 років), догани, виключення з адвокатури [19].

Порушення правил адвокатської етики в Україні також є дисциплінарним проступком, а отже, підставою притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності (ст. 34 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»). У випадках, коли адвокати не виконують свої професійні обов'язки, передбачені Правилами адвокатської етики або законодавством, відповідним міжнародним стандартам, таким як вірність інтересам клієнта, порядність, надання клієнтам допомоги всіма доступними засобами, підтримка гідності професії тощо, вони можуть бути притягнуті до справедливої дисциплінарної відповідальності із застосуванням співрозмірних санкцій.

Література

1. Пилипенко Ю. С. Научно-практический комментарий к Кодексу профессиональной этики адвоката. — 2-е изд., перераб. и доп. — М.: Федеральная палата адвокатов РФ, 2013. — С. 12.
2. Бойков А. Д. Этика профессиональной защиты по уголовным делам. — М., 1978. — С. 25.
3. Мюллера Р. Независимость — основной принцип юридической этики / Раймон Мюллера // Адвокат. — 1996. — № 11.
4. Молло М. Правила адвокатской профессии во Франции. Традиции адвокатской этики / М. Молло. — СПб.: Юридический Центр Пресс, 2004.
5. Компанійцев С. В. Деонтологічні засади діяльності адвокатів в Україні: дис. ... канд. юрид. наук. — Київ, 2013.
6. Деханов С. А. Адвокатура в Западной Европе: опыт и современное состояние: автореферат дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.11 / Деханов Сергей Александрович. — М., 2010. — 380 с.
7. *Code of Conduct for Lawyers in the European Union on 19 May 2006* [Электронный ресурс] // Официальный сайт Совета адвокатских объединений и юридических обществ Европы. URL: www.ccbe.eu Règlement intérieur national de la profession d'avocat [Electronic resource] // CCBE. — Access mode: http://www.ccbe.org/fileadmin/user_upload/NTCdocument/
8. *Règlement intérieur national de la profession d'avocat* [Electronic resource] // CCBE. — Access mode: http://www.ccbe.org/fileadmin/user_upload/NTCdocument/
9. *Cyprus — Code of Conduct Regulations*. http://www.ccbe.org/fileadmin/user_upload/NTCdocument/code_cyprus_enpdf1_1187702776.pdf
10. *Greece — Κώδικας ελληνικών δικηγόρων*. http://www.ccbe.org/fileadmin/user_upload/NTCdocument/code_grece_elpdf12_1187786105.pdf
11. Дюкина В. Р. Гражданско-правовое регулирование оказания адвокатских услуг в праве Европейского Союза: дис. ... канд. юрид. наук. — Специальность 12.00.03 — гражданское право; предпринимательское право; семейное право; международное частное право. — М., 2014. — С. 96.
12. *Berufsordnung in der Fassung vom 1.07.2008* (Germany), (par. 8). — Электронный ресурс. — Режим доступа: http://www.ccbe.org/fileadmin/user_upload/NTCdocument/BORA_Stand_01_07_2004_1243
13. *Professional Guidelines of the Liechtenstein Chamber of Lawyers — 5 May 1994* (Liechtenstein), (par. 8). — Электронный ресурс. — Режим доступа: http://www.ccbe.org/fileadmin/user_upload/NTCdocument/fl_code_enpdf1215155596.pdf
14. *Κσoβιxα eXλvvcov Snctuopcov* (Greece), ст. 45. — Электронный ресурс. — Режим доступа: http://www.ccbe.org/fileadmin/user_upload/NTCdocument/code_grece_elpdf12_1187786105.pdf
15. *Ethical Code for Italian Lawyers* (Italy), (par. 17). — Электронный ресурс. — Режим доступа: http://www.ccbe.org/fileadmin/user_upload/NTCdocument/Italy_EN_ethical_co_11236161856.pdf
16. *Case of Casado Coca v. Spain. 24 Feb. 1994*. URL: [https://hudoc.echr.coe.int/app/conversion/pdf?library=ECHR&id=001-94284&filename=CASE%20OF%20CASADO%20COCA%20v.%20SPAIN%20-%20\[Russian%20Translation\].pdf](https://hudoc.echr.coe.int/app/conversion/pdf?library=ECHR&id=001-94284&filename=CASE%20OF%20CASADO%20COCA%20v.%20SPAIN%20-%20[Russian%20Translation].pdf) (date of the application 27.12.2018).
17. Бірюкова А. Реклама адвокатської діяльності як прояв процесу глобалізації // Підприємництво, господарство і право. — № 8. — 2018. — С. 202—207.
18. Деханов С. А. Конфликт интересов в системе деонтологических отношений адвоката и клиента в странах Западной Европы // Адвокатская практика. — 2010. — № 2.
19. Маслова М. В. Зарубежный опыт правового регулирования поведения защитника в суде и возможность его использования в Российской Федерации [Текст] / М. В. Маслова // Современное право. — 2015. — № 10. — С. 158—162.

**Рада адвокатів Одеської області
Одеська обласна колегія адвокатів**

**ВІСНИК
ОДЕСЬКОЇ
АДВОКАТУРИ**

Спеціальний випуск

**АДВОКАТСЬКА
ЕТИКА**

Одеса • 2019

**Рада адвокатів Одеської області
Одеська обласна колегія адвокатів**

ВІСНИК ОДЕСЬКОЇ АДВОКАТУРИ

**Спеціальний випуск
АДВОКАТСЬКА
ЕТИКА**

Одеса • 2019

УДК 347.965(477.74)(055)

«ВІСНИК ОДЕСЬКОЇ АДВОКАТУРИ»

Спеціальний випуск
АДВОКАТСЬКА ЕТИКА

Свідоцтво Серія ОД № 1701572Р
від 12.04.2013 р.

Тематична спрямованість:

Інформаційно-методичне забезпечення адвокатів Одеської області, підвищення кваліфікації адвокатів Одеської області, висвітлення подій в одеській адвокатурі, ознайомлення адвокатів та інших правознавців із новинами законодавства та юридичної практики, висвітлення подій історії адвокатури, обговорення проблемних питань законодавства, судової практики та діяльності адвокатури.

*Спеціальний випуск «Адвокатська етика»
підготовлений Комітетом із правил адвокатської етики
та судової промови Ради адвокатів Одеської області*

Видається за підтримки
Одеської обласної колегії адвокатів

Редакційна колегія:

Головний редактор —
заступник голови Ради адвокатів Одеської області
А. Є. КОСТІН

Почесний голова редакційної колегії
Й. Л. БРОНЗ

Склад редакційної колегії:
Ю. М. ПОЛОНСЬКИЙ, д. ю. н. Н. М. БАКАЯНОВА,
к. ю. н. К. М. СОКОЛЕЦЬКА, к. ю. н. В. М. ЗУБАР,
к. ю. н. К. Ю. КАРМАЗІНА

Адреса редакції:
65026, Одеса, вул. Жуковського, 14
Тел.: 722-30-75

Тираж 500 прим. Зам. № 46.

Видавництво і друкарня «Екологія»
65092, м. Одеса, вул. Разумовська, 23/1
Тел.: (0482) 33-07-18, 33-07-95, 37-15-27
www.fotoalbom-odessa.com
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 1873 від 20.07.2004 р.

Зміст

<i>Ізовітова Л. П.</i> Вітальне слово колегам-адвокатам	4
<i>Бакаянова Н. М.</i> Чесність та добропорядна репутація адвоката	5
<i>Билиця І. О.</i> Окремі аспекти реалізації принципу поваги до адвокатської професії	11
<i>Бірюкова А. М.</i> Затягування адвокатом судового розгляду справи.	12
<i>Бойко Г. В.</i> Деякі проблемні питання застосування дисциплінарною палатою Правил адвокатської етики при використанні адвокатом мережі Інтернет (за матеріалами дисциплінарних проваджень КДКА Одеської області)	14
<i>Бронз І. Л.</i> Этические проблемы адвокатской деятельности: повторение уроков и задание на будущее.	17
<i>Василик І. Б.</i> Правила адвокатської етики у найдавніших історико-правових пам'ятках.	21
<i>Вилков С. В.</i> Орієнтир на добропорядність: Правила адвокатської етики доповнені новим принципом.	25
<i>Вільчик Т. Б.</i> Деонтологічні засади діяльності адвокатів: міжнародні стандарти та вітчизняне законодавство.	26
<i>Гвозд'їй В. А.</i> До питання світової практики тлумачення основних принципів адвокатської етики	30
<i>Джабурія О. О.</i> Адвокатське бюро та адвокатське об'єднання як суб'єкти відносин щодо забезпечення дотримання Правил адвокатської етики	34
<i>Єреган А. Р.</i> Проблеми адвокатської етики в контексті реалізації права особи на захист	37
<i>Кухнюк Д. В.</i> Адвокатська етика у віртуальній реальності.	39
<i>Маслов В. Г.</i> Адвокатська таємниця в процедурі дисциплінарного провадження	44
<i>Свида О. Г.</i> Окремі аспекти додержання адвокатами етичних правил поведінки	46
<i>Типрова А. Н.</i> Адвокат и общество.	48
<i>Хижняк Є. С.</i> Адвокатська етика як складова професійної підготовки адвокатів	51
<i>Храпенко О. О.</i> Дотримання адвокатами Правил адвокатської етики на телебаченні та в мережі Інтернет.	53
<i>Бібліографічний опис наукових праць та публікацій з питань адвокатської етики . . . . .</i>	56